Ч. 147. (318). Львів, середа, дня 14. червня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

[illegible]ічна, [illegible]-суспільна і літературна газета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	12— К.
„ пів року	— „
„ чверть року	— „
„ місяць	1·20 „

В краю і державі:

На рік	24— К.
„ пів року	12— „
„ чверть року	6— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш оплачені, а звертають ся тільки замовлені і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра на цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній части 1 К. Повідомлення про вінчання, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Російська офензива.

Майор фон Шрайберсгофен пише в „Morgenpost“ про російську офензиву: Теперішна російська офензива ріжнить ся від попередних тим, що поодинокі місця висунені вперед, але розтягають ся на цілий 350 кільометровий фронт рівночасно та рівномірно. Се знак великої чисельної переваги, якою розпоряджають тепер Росіяни. Вони стягнули тепер не лише людський матерія у великих масах, але також артілерію і муніцію приготовили до довготревалих борб. Муніції доставили російські фабрики а армати заграниця, а іменно Японія і Америка.

Коли у вересни м. р. уступали наші війська на занятих землях, відперли всї дальші наступи Росіян. Подібно вивязала ся була борба під Тернополем і Росіяни полишили свою офензиву. Надїємо ся такого самого висліду з теперішних борб. На всякий случай російські наступи остали без впливу на дальший перебіг борб на італійськім фронті.

Кореспондент „Pester Lloyd-a“ доносить з головної кватири під датою 10. с. м.:

Зі збільшеною силою наступили вчера Росіяни на цілий галицький, бесарабський і волинський фронт, і все вказує на се, що бої які тут ведуть ся, не так скоро покінчать ся. Головно між Окною і Добронівцями на бесарабській границї, де Росіяни 13 разів атакували, дальше між Бучачем і Язловцем, а вкінци на півночи коло Луцька оден атак слідував по другім.

Серед боїв оказалось неминучим перенести наші оборонні лінії від Бучача з східного берега Стрипи на західний, а так само вдалось ворогови в околиці Луцька в однім місци перейти на західний беріг ріки.

Окрім сього йшли бої на цілій лінії, так прим. на північний захід від Тернополя. Вони однак не принесли ворогови ніякого успіху. В двайцять третім місяци війни, коли — що так скажу — положенє на воєннім фронті як раз виобразувалось обходить нас головно справа втрати в людськім матеріялі. І тут можу опрокинути донесення російських ґазет про наші великі втрати в повній свідомости моєї відвічальности. Обчислення Росіян є злобні, а оправдати можна їх тільки тим, що наші втрати мірять своєю власною міркою.

Ощадність в людськім матеріялі є зовсім зрозуміла, і вона впевні вправдує наші льокальні відвороти, які при зміні загального воєнного положення о много менше мають значіння, чим великі втрати, які ми моглиб понести ради вратовання кількох кільометрів терену.

З Люґано доносять до віденських ґазет: Італійські часописи, між ними „Corierre della Sere“ остерігають перед оптимізмом по причині успіхів російської офензиви. Безперечно, що дефензивне положенє осередних держав є трудне, належить однак тямити про се, що та лінія яку вдалось здобути російським військам, не є найсильнїйшою оборонною лінією.

Світова війна.

Турецьке звідомленє.

По борбі, яка спричинила невдачу Росіян та відворот їх під Ханікін, наші війська війшли до Каср і Шірін.

В відтинку Фелягіє наша артілерія острілювала ріжні становиска ворога. Дві ворожі канонірки, які не могли втечи, висаджено в воздух експльозією муніції. Три перевозові кораблі, які тягнули ті канонірки, а які везли також муніцію, затоплено. Крім сього огонь нашої артілерії спричинив огонь на покладі 4 перевозових кораблів, навантажених вибуховими матеріями, а 4 великі склади муніції, над берегом висаджено в воздух. Ворожий табор знищено зовсім.

В борбі з ворогом в околиці Шемдінам майже зовсім знищено відділ кінниці ворога, який виносив понад 1000 людий, та здобуто много воєнного матеріялу.

На кавказькім фронті не було зміни.

Дня 12. с. м. Ірак. Положенє без зміни.

Кавказ. В місцевих борбах на правім та лівім крилі забрали ми полонених та воєнні матеріяли. Борба, про котру вчера говорив наш комунікат, а в котрій ми знищили відділ російської їзди, відбула ся недалеко ріки Цане на полудне від Чевлемрек і на схід від Амадієн.

11. с. м. перед полуднем пять російських літаків кинуло 50 бомб на дільницю Смирни. Знищено кілька домів та убито кілька осіб.

На инших фронтах без змін.

Циган.

Оповіданє з балканської війни.

(Кінець).

Циган підвів ся та мав, здавало ся, не на жарти охоту кинути ся на мене з ножем в руці. Я сягнув за шаблею, але заки витягнув оружє, висунув ся циган з дверий. Я чув, як він засміяв ся нагло на дворі та сказав у страшнім тоні: „Три рази маєш мене бачити, три рази, і за кождим разом має се бути твій проклін!“ Звук його голосу налякав мене більше, ніж значінє його слів. Він збудив у мені гидке почутє, немовби я через неувагу поликнув якусь остогидливу річ. Я кинув ся обурений на двір, з дитиною на руці, але на своє здивованє не міг ніде побачити цигана. Він щез, подібно як мрачний туман розпливає ся в поранній вітрі. Дитина не давала на запити ніякої відповіди, була здавало ся глухонїма або стратила зі страху мову. При відмаршу лишив я її в селї, в тій думці, що повертаючі мешканці села займуть ся нею.

В війні забуває ся скоро. По кількох днях не думав я вже загалом про випадок. У Скопле мав наш полк довший спочинок, щоби міг зреорґанізувати розбиті дотеперішними битвами кадри. Я вислав довгий лист до Єлени і волочив ся з одним товаришем вулицями міста, яке було повне жовнірів, опянілих від побіди. Гурток вояків упав нам в око, що сміяли ся, кляли й галасували. Ми приступили близше і побачили, що посеред жовнірів коло стола стояв циган, а на столі знаходив ся предмет, прикритий хустиною. Підофіцир, якого шалена відвага й очайдушність були дивом нашої сотні, всадив власне свою голову під хустину, при чім я завважив, що під нею була звичайна склянка води.

По кількох хвилинах узяв чоловік свою голову назад і показав збентежене обличе, наповнене страхом. Мовчки протиснув ся крізь ряди камратів і віддалив ся тихим, непевним кроком.

„Чи не схотять пани офіцири також побачити свою будучину?“ Циган сказав се і знов перенялo мене огидливе чутє відрази. Я глянув у його лице і пізнав в нїм чоловіка, що хотів убити хлопця. Мій товариш послухав смішком зазиву. Коли витягнув голову, лежав вираз радісного подиву в його рисах. Кинув циганові червінця. „Ну, Йосипе! Пробуй ти. Я бачив себе в побіднім вїзді до Білгорода, і одна женщина, в якій я від давна люблю ся, кинула мені вінець цвітів з повним обітниці поглядом“.

Скоряючись якомусь невідпорному примусови, зробив я се за ним. Хвилину глядів в сірім світлі під хустиною на плиту стола і на наповнену водою склянку. Потім розширив ся мій кругогляд і на раз побачив я Єлену в сальоні її дому, як із широко відкритими, задеревілими очима читала часопись. Тепер кинула його, мною потряс ледовий страх і я пізнав вираз божевілля в її погляді. Ошоломлений випрямив ся я й натрафив на повний ненависти, глумливий погляд цигана. Скреготучи з люти підняв я кулак до вдару, мій товариш попав мені в руки і відтягнув мене назад. „Ходи, ходи, Йосипе! Що винен чоловік за твою долю?“

Від тої години зник мій спокій, страховинний образ не щез з моєї памяти. Я знав, що циган є демоном моєї долі та виждав у німій резиґнації сповнення її.

Наблизив ся день битви коло Монастира. Наш полк ішов яко перший до вогню. В час бігу до приступу посуваючи ся проти турецьких ліній, побачив я на раз, як близько передо мною червоне полумя вибило з землі, великанська сила піднесла мене й кинула в чорну ніч непритомности. Коли після кількох днів я пробудив ся, лежав у полевім шпитали в Монастирі, а болгарські лікарі лічили мене. Ледво спосібного до перевозу приставили мене до Скопле і я вернув після свого одужання, що наступило по місяцях, назад до свого полку. Тут одержав свій аванс на сотника і вже від давна з тривогою виждану вістку про умове занедужанє Єлени. Після мого зранення хибно вмістили мене на листу упавших. Любязна турбота Єлени за

Здобуте Коста д' Аґра.

Военний кореспондент „Az Est“ доносить з головної прасової кватири: Одним з найвеличавійших моментів нашого побідного походу в полудневім Тиролї було здобуте Коста д' Аґра. Сейчас на початку офензиви держав цісарський полк тирольських стрільців розказ здобути італїйські становища. Цїлию першого їх наступу був вершок Коста д' Аґра (1822 м. в.) котрий Італїйцї укріпили, не жалуючи, нї коштів, нї труду, та замінити в сильно укріплену твердиню. Гору опоясував потрійний ряд укріплених становиск. Здобуте тої гори було незвичайно трудне. Наступ визначено на полудне. На опановане цїлої гори числено аж в ночі. Одначе стрільцї рушили до бою з таким розгоном, що вже коло 2 год. в полудне проломили всї три лінїї і здобули гору. Нечувана скорість наступів перестрашила Італїйців і вони не хотїли зовсїм виходити з ровів. Треба замітити, що італїйська лінїя була віддалена від наших дротяних перешкод всего на 200 кроків. Сей простір треба було чим скорше перебічи. По проломаню першої лінїї, повели стрільцї свій наступ через поле, вкрите снїгом та здобули узгіре 1778. Слїдуючого дня зайняли Камполюцо а 18 мая Тораро. Похід був незвичайно скорий а наступ сильний.

Шведсько-російське напружене.

ШТОКГОЛЬМ. Неправильнее функціоноване російської почти, яка від двох тижнїв прибуває тут раз на 5 днїв, вказує, що напружене між Швецією і Росією щораз більше росте. Росія глядить дуже песимістично на пляни Швеції в будучинї. Перед двома тижнями очікували в Петроградї виповідженя війни зі сторони Швеції. Тепер населене в тім зглядї дещо успокоїлось. В Швеції невірять в безпосередний конфлікт з Росією.

В кождім разї панує там погляд, що важні події на східнім военнім фронтї сейчас змінять положене, а Швеція зробить все можливе, щоб зберечи свій національний престиж.

З італїйської палати.

ЦЮРІХ. (Ткб). По промові Салянлри промовило кількох бесїдників, почім Салянлра відповів п. Піролїнього, що в своїй бесїдї не хотїв цензурувати анї обжаловувати управи війська, але подав до відома суд самої управи армії про военне положене. Заява Салянлри викликала серед послів зденервоване, та роздали ся голоси: „Голосувати!“

П. Тураті сказав, що треба нарадити ся над річевими вказівками для нового мінїстерства.

П. Алесіо представив, як його довіре до кабінету змінило ся в недовіре.

П. Люціянї прихильник мінїстерства просив палату, щоби повернула до денного порядку, та приступила до нарад над буджетом.

Салянлра просив, щоби палата приступила до голосованя в справі заяви правительству довіря. Вислїд голосованя буде рішаючим для постанови правительства.

По промові кількох бесїдників, котрі заявили своє недовіре кабінетови, приступили до голосованя. Понад 60 голосів вийшли з салї.

197 голосів заявило своє недовіре на 158 голосів.

Ухвалено буджет не до кінця грудня, а лише до кінця липня с. р.

Ріжні вісти.

РОТЕРДАМ. „Times“ доносить з Солуня, що між Французами а Болгарами кипить завзята борба артилерії. Під Кипою прогнано ворога. Французька фльота розвинула свою дїяльність та бомбардувала табори війська в Стіліци і Радовиці.

ФРАНКФУРТ. „Nya Daglight Allahanda“ обговорює анґлїйське поражене на морі та подорож Кіченера до Росії і каже, що обі ті події вказують на зорґанїзовану спільну працю Анґлїї та Росії. Такий плян спільного дїланя може загрожувати Скандинавії. Не можна забути, що подорож Кіченера до Солуня принесла не солодкі овочі для Греції. Укріплене Аляндських островів та новий плян Кіченера можуть стати грізними для Швеції.

ЛЮҐАНО. Не вважаючи на заборону скликуваня зборів, доки тривають наради в парляментї, скликували італїйські соціял демократи численні збори в Римі та по инших містах в часї Зелених свят, та виступали на зборах проти полїтики Салянлри.

ЛЬОНДОН. (Ткб.). Бюро Райтера доносить: Нинї рано відбула ся конференція анґлїйських та французьких мінїстрів. Бюро доносить, що до Льондону прибув Бріянд, Роке, Клементель та Кохін, щоби взяти участь в нарадах.

БЕРЛІН. „Новое Время“ доносить з Пекіну, що в китайських портах вибух загальний страй корабельної обслуги.

БЕРЛІН. „Voss. Ztg“ доносить, що відділ анґлїйських автомобілїв, зложений з 60 возів та відповідної обслуги прибув до Архангельська і відїхав на фронт.

БЕРЛІН. „Secolo“ пише: Джіолїтти сейчас по Зених святах забере голос в парляментї в дискусії над військовим буджетом. Наслїдком такої заповіди панує в Римі велике напружене. „Avanti“ пише: Може бути, що стоїмо перед історичними подіями.

БЕРН. (Ткб.). Вчерашні паризькі дневники, пишучи про мінїстеріяльне пересїлене в Італїї, висказують переконане, що нове мінїстерство піде тою самою дорогою, що дотепер та мусить довести війну до побідного кінця.

ҐАҐЕН. Офіцири ґаґської тайної полїції викрили у приватних осіб апарати телеґрафу без дроту. Всї апарати сконфісковано.

ПАРИЖ. „Petit Parisien“ доносить: Борба артилерії в Македонії устала. Генерал Сарай держить ся в дефензиві, однак опанував Кавалю, котра мала бути точкою опертя для нїмецьких підводних лодок.

БУДАПЕШТ. „Etel. Est“ доносить з Люґано: В італїйських полїтичних кругах говорять про подорож Салянлри до Льондону, щоби нарадити ся з анґлїйським правительством про біжучі справи.

РИМ. (Ткб.). На нинїшнім засїданю італїйської палати кабінет Салянлри має подати ся до димісії.

БЕРЛІН. З Льондону доносять, що после почвірного порозуміня повідомили грецьке правительство, що коли Греція позволить Болгарам зайняти які нибудь грецькі области, то се буде мати важні наслїдки. Ходить чутка, що король задумує перенести ся до Ляріси, щоби оминути погроз послів коаліції.

БУКАРЕШТ. (Ткб.). Румунський король повернув нинї в ночі з поїздки по Дунаю.

Участь населення Королївства в адмінїстрації.

ВІДЕНЬ (Ткб.). З военної пресової кватири доносять:

Начальна команда армії видала д. 7. червня слїдуючий приказ до ґенеральної військової ґубернії в Люблинї: Щоб скріпити довіре між ц. і к. військовою управою і населенем нашої окупаційної области булоб бажаним признати польському населенню так на селян і по більших містах представництва, які малиб представляти його желаня ц. і к. військовій управі в віродостойний спосіб і без впливу спеціяльних інтересів. До сеї цїли належить покликати істнуючі громадскі представництва, а колиб їх мандат покінчив ся і колиб вони вже не були в безпосереднім контакті з інтересами мешканців громади, належить перевести нові вибори на підставі істнуючих краєвих законів.

Ще більше значіне має громадське представництво в великих містах. Успішне господарське і торговельне житє вимагає там тїсного контакту з місцевими інтересами, а се належить осягнути при помочи міського представництва, яке вийшлоб на підставі виборів.

Військове ґубернаторство має по сїй причинї незадовго предложити свої внески, в який спосіб належить створити міські представництва і які задачі і права належить їм признати. На підставі міської ординації, яка має бути видана, належить о стільки ограничити вплив органів ц. і к. військової управи на адмінїстраційну управу міських громад, о скільки позволяють на се інтереси ц. і к. військової управи і правильне веденє справ. До нарад команд окружних над господарським значінєм їх заряджень належить з вибраних представників громад покликати мужів довіря в числї яке відповідає чисельности населення громади, а евентуально також і податковій силї.

То дорадче тїло, яке урядово можнаб назвати окружною радою, належить скликувати в певних відступах часу прим. раз в місяць, в осїдку окружної команди. Зарядженя, які впливають в більшій степени на господарські інтереси населеня, треба предложити передусім до опінії окружної ради, а її предложене і гадки нею піднесені все треба взяти під зрілу розваґу.

НОВИНКИ.

— **Зміни в Намісництві.** З президії Намісництва уступив радник двора Шультіс, а на його місце покликав намісник старосту Ольпінського.

— **Експозитура австро-угорського банку** в Білгородї розпочала свою дїяльність вчера (д. 14. с. м.).

— **Ще про еп. Хомишина.** „Kurjer stanisławowski“ доносить: Українські круги є живо заінтересовані справою перенесеня, епископа Хомишина до Перемишля. Ся справа, як довідуємось не є ще остаточно полагоджена хоть є правдоподібне, що еп. Хомишин покине епископську столицю в Станиславові. Як відомо, українські полїтики заложили голосний протест проти реформи календаря еп. Хомишина; на сей протест епископ відповів дуже остро, пятнуючи в острих словах дїяльність українських полїтиків. Тепер українські круги побоюють ся, що Хомишин введе календарну реформу також в перемиській епархії.

— **У Києві на риночку!** У Києві в гарно прибраній міській салї цвітами та російсько-сербськими хоругвами гостив тими днями сла-

---

моє житє потрясла її нервовим житєм. Вістка про мою смерть душевно зломала її й вона попала в невилїчиме божевілє. Віщунство цигана сповнило ся в страшенний спосіб. Вибух другої війни не дозволив менї поїхати до Білгорода, щоб відвідати любку та за своїм особистим впливом зробити пробу уздоровити її. Від повного мук душевного болю, бути невинною причиною розстрою її ума, могла мене визволити тільки смерть. Я кинув ся у всї страхоти війни, шукаючи забутя в боєвім гуку. Я втїкав від усякого товариства й будив ся до самосвідомости що йно тодї, коли пекольний гамір гармат, коли стогін трівоги катованого на поли бою людства заглушував голос совісти. Побідно гнали ми перед собою болгарське військо. Се було в бівaку перед Іштином, коли я мав другу появу свого демона. Я лежав, закутаний своїм плащем, при повільно стлїваючім таборовій ватрі. Буря думок держала від мене сон далеко, коли на раз давляча відраза вхопила мене за горло. Наче з далекої дальнини звучав до мене голос цигана: „Тепер бачиш мене останній раз“. Я зірвав ся, в матовім блиску горіючих полін побачив зненависну появу цигана, що стояв передо мною. В пімстї підніс я свою шаблю і перерізав через порожне повітре, а далеко, надземсько далеко почув глумливий хихот. Аж ось прийшло воно сюди з повітря, з землї, не знаю, воно прийшло і віяло ледовий страх перед собою. Єлена стояла передо мною з широкими, задервілими божевільними очима, яких погляд заморожував мій мозок. Тепер підняла руку, ясна блискавка замиготїла в її шиї, якої осліплюючу білість розкрашували витрискуючі струї її крови. Мої колїна зігнулись, я повалив ся в перед на своє лице, придушуючи тїлом млаві вогні ватри. Я не потребував ствердженя своєї тотожности, про яке довідав ся в Білгородї після замиреня. Єлена в домі для божевільних у хвили, коли нїхто не пильнував, перетяла собі шию. Від того часу шукаю третої стрічі з циганом, третої і кінцевої, щоб його задавити, коли він земське єство, або знайти спочинок, за яким тужить ся моїй душі, розстроєній страхотою світа духів“.

В сю мить зірвав ся сотник Кузьмич і глянув зором, що зраджував жах, на двері, які без галасу відімкнулась та крізь шпару яких на переляк нас усіх глипнуло вискірене лице цигана. Проразливий голос видобув ся з гортанї сотника, вивертаючи своє крісло, звалив ся трясучись на землю. Ми піднесли його та старали ся дати йому поміч, але була даремна. Удар на мозок здобнв конець його житю. Знайдені при умерци папері посвідчали його зізнаня що до його особи.

Циган був Богу духа винний жебрак, який подекуди в гостинници робив службу післанця, і не покидав Дурацо, як можна виказати, нїколи в своїм житю.

Мусите признати, мої панове, закінчив інжінєр своє оповіданє, що коли сотник збожеволїв, то в його божевілю була метода.

Ми всї мовчали. Погляд у темні глибини людської душі зворушив нас і пригнобив.

пер. І. Ставничий.

внозвісний Пасіч від ранішного чаю аж до пізної ночі. Президент міста виголосив тоаст в честь Пасіча, та вручив йому 25.000 рублів яко дарунок від київської міської ради для вбогої Сербії.

— **Поворот Д-ра Баранія з неволі.** В дорозі виміни інвалідів видала Росія Д-ра Баранія, професора віденського університету, який остаючи в неволі дістяв нагороду Нобля.

— **Вязні з королївства.** „Kurjer poznański“ доносить, що в карнім заведеню в Равічу в Познанщині перебуває тепер 908 вязнів, поміж ними 335 з польського Королївства, засуджених на тяжкі і довші кари за ріжні провини, а іменно: за шпіонажу, зраду стану, ношене без дозволу оружа і т. д. По причині переповненя карного заведеня — бо майже щоденно прибуває більше число вязнів з окупаційних областий Королївства, покликані власти були приневолені більшу часть вязнів перевести до карного заведеня на Шлеск.

— **Старі 20-коронові ноти.** Виняті з обігу оповіщеннєм австро-угорського банку з дня 11. червня 1908 20-коронові ноти з датою 31. марта 1900. будуть принимані головними заведенями і філіями банку лише до дня 30. червня ср.

— **Надцепеліни.** Новий улїпшений род цепеліну, незвичайно великих розмірів воздушний корабель — се найновійший здобуток воздушної техніки. Є се величезний воздушний кружляк довгий на 240 метрів (дотеперішні цепеліни були довгі що найвисше на 163 метри) а місточи 54 тисяч кубічних метрів (досі 19.000 до 20.000 кубіч. метрів). До него є прикріплені 4 ґондолї (доси дві), узброєні в гармати, машинові кріси, торпеди, а окрім сього в кількнайцять тон вибухової матерії та бомб. Ґондолї є обведені сильним панциром. З вигляду є надцепелін подібний до риби, притім стрункий та елєґантний мимо незвичайного великого обему. З долини є він подібний до хреста. Найбільша з ґондоль находить ся на переді надцепеліна; дві инші по середині, а четверта на заді. Вона є незвичайно довга. „Ґондолї висять зовсім свобідно, мають лиш взаїмне получене при помочи сходів. На передній части надцепеліна находить ся плятформа, до якої є прикріплені гармати і машинові кріси. Надцепелін порушає ся при помочи мотору о силі 3000 до 4000 коний. На годину сей воздушний літак робить дорогу 90 кільометрів. Залога виносить 30 до 40 людий. Мимо незвичайно великої ваги надцепелін є дуже звинний. Він злітає дуже сильно та зносить ся аж до 4000 метрів в гору. Новий сей винахід має служити як помічна сила фльоти при атаках.

— **Заручини кн. Валії з княж. Йоляндою** найстаршою донькою італійського короля відбули ся онодї в Римі дуже торжественно. Не було однак на них, що правда, ані короля, ані Кадорни.

— **Нові армати у Франції.** Французьким фабрикантам армат удало ся відлити тяжку армату. Нові тяжкі армати перевисшають німецькі 42-центиметрівки. Французи заповіли, що збільшать артилєрію такими арматами, яких ще ніхто не має, а котрі о много ліпші від наполеонських моздірів.

— **Польська депутація у папи.** „Zeit“ доносить, що папа приняв онодї польську депутацію на послуханю.

— **Загальні збори польського Товариства учителів висших шкіл.** Через два онодїшні дні відбувались ся у Львові в університетській авлї загальні збори польського товариства учителів висших шкіл, на яких між иншим поручено справу економічного положеня учительства та ухвалено відповідні резолюції. В імени міста Львова привитав присутних член прибічної ради дир. Громницький.

— **Сензаційний злочин.** Цікавий процес о злочин убійство розпочав ся онодї в Новім Йорку. На лаві обжалованих засїв славний новорский хірурґ др. Вальте, обжалований о вбійство родичів своєї жінки. Лїкар признав ся до злочину та заявив, що замордував родичів яких заразив бактеріями тифу, додаючи їх до зупи підчас обіду. Коли однак смерть не приходила скоро, добив їх при помочи хльороформу.

ОПОВІСТКИ.

Середа, дня 14. червня 1916.

Нині: 14. червня гр.-кат. Юстина, римо-кат. Базилія.

Завтра: 15. червня гр.-кат. Никифора, римо-кат Віта.

◯ Сходини Технічної Комісії для відбудови краю при Сільськім Господарі відбудуть ся дня 25 червня с. р. о год. 9.30 рано в льокали Комісії (Львів, Зіморовича ч. 20.) Просимо всіх пп. Товаришів прибути. Просимо рівнож всіх пп. Товаришів, що рішучо явити ся не можуть, о подане відворотною почтою своєї найновійшої адреси (у власнім інтересі) — Президия. 1—2.

◯ Сходини Українського Технічного Товариства відбудуть ся дня 24 червня о год. 4·30 пополудни в льокали Технічної Комісії при Сільськім Господари (Львів, ул. Зіморовича ч. 20). Справи дуже важні, просимо всіх Товаришів прибути. — Президія. 1—2

Нові книжки.

— О. Коренець. Читаня і розважаня з нагоди світової війни. Відень 1916. Накладом Загально-української культурної Ради. Коли я раз в переході побачив за виставовим вікном німецьку брошуру на тему „Релїгія Христова а війна“ позавидував я тому народови, котрий про все памятає, про всяку справу вискаже ся, словом у котрого всьо має свою літературу. То справдішний homo sapient! Тож щиро втішив ся я дізнавши ся, що і у нас найшов ся автор-священик, котрий почув потребу своїми гадками з нагоди війни з ширшим кругом подїлити ся. Радість моя стала ще більшою, коли я по прочитаню тої сїрої і на вид непоказної книжочки пересвідчив ся про її богатий зміст. І чого там нема на тих 30-ти сторонах: гарний вступ про иелику вагу хвилї, та одвічальність кождого з нас під сей великий час, далї повні змісту роздумуваня над величною молитвою „Отче наш“, переконуючі гадки про Боже провидїнє, ... з силі переконати і недовірка, а вкінци статейка „Війна а Боже провидїнє“ на тему як погодити війну з християнською релїгією, повна оригінальних і передуманих гадок. Ціла книжочка писана так, що прочитає її з зацїкавленем і хісном не тільки простолюдин, але також інтелїґенти, тож подяка належить ся нашій дїяльній Культурній Радї за її видане. — К.

— Буквар для самоуків уложив О. Солтис, видане пяте, ціна 50 сот. Дуже приступний буквар, котрий дуже надає ся до пошираня грамотности між нашим народом, можна купити в книгарні ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Послідні вісти.

З головної австрійської кватири.

З дня 13. червня 1916.

На російськім фронті.

Над Прутом на полудне від Бояна відперто російський наступ. До Садагори, Снятина і Городенки вїхала ворожа кінниця.

Під Бурканововм над Стрипою зломано кілька російських наступів.

На північний захід від Тернополя наші війська безнастанно ведуть борбу.

Під Сапановом ударемнили ми нашим огнем російський наступ.

На полудневий захід від Дубна відперли ми ворожу формацію кавалєрії.

На Волині ворожа кінниця дійшла до Торчина; по більшій части панував там супокій. Коло місцевости Сокіл над Стиром ворог випровадив свої війська до наступу. Ми його відкинули. Також під Кольками ударемнено всї проби Росіян щоб переправитись через ріку.

На італійськім фронті.

На фронті між Адиґою і Брентою та в Дольомітах бої артилєрії хвилями, коли атмосфера була більше чиста, були дуже значні. В кількох місцях Італїйці піднимали безуспішні наступи.

На балканськім фронті.

Без зміни.

Заступник шефа Ґенерального Штабу, фільдмаршалок-поручник Ф. Гефер

На морі.

Дня 12. с. м. рано три ворожі торпедовці впливнули до пристанї Паренцо. Оборонні батерії і самолети їх прогнали. Їх артилєрійський огонь був без успіху, лиш один мур і один дах ушкоджено. Нікого не ранено, натомість наші батерії і летуни кілька разів їх влучили.

Команда фльоти.

З головної німецької кватири.

На західнім фронті.

На части наших нових становиськ на височинах на полудневий схід від Іпери розпочали Анґлійці нині місцеві наступи.

На правім березі Мози по обох сторонах гірського пасма, що йде від форту Дуамон на полудневий захід, посунули ми дальше наші лінії.

На східнім фронті.

Над Двиною на полудневий захід від Дубена огонь наших батерій розбив російську бриґаду кінниці. На північний схід від Баранович ворожий огонь артилєрії був більше оживлений. Армія ґен. Ботмера відперла на захід від Переволоки над Стрипою в цілости ворожий наступ.

Коло Підгаєць німецький летун в воздушнім бою побив ворожого літака. Пільота і обсерватора (француського офіцира) полонено, самолет забрано.

На балканськім фронті.

Нїчо нового.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.